

تجمع بازنشستگان بانک‌ها در تهران

صبح دیروز جمعی از بازنشستگان بانک‌ها از شهرهای مختلف به تهران آمدند و مقابل صندوق بازنشستگی بانک‌ها تجمع کردند.

مهم‌ترین دغدغه بازنشستگان بانک‌ها، فاصله عمیق دریافتی آنها با خط فقر است. آنها می‌گویند از تورم عقب افتاده‌ایم.

حاضران در تجمع دیروز، مهم‌ترین خواسته خود را اجرای «هم‌ترازی» عنوان کردند و گفتند: یکی از مهم‌ترین خواسته‌های ما، اجرایی شدن بدون قیدو شرط ماده ۶۴ از فصل دهم قانون مدیریت خدمات کشوری و دایمی شدن آن و پرداخت مابه‌التفاوت از تاریخ اول بهمن سال ۹۵ است.

آنها می‌گویند: مدیران صندوق بهانه‌های مختلف از اجرای هم‌ترازی مستمری بازنشستگان با شاغلان سرباز می‌زنند و نمی‌خواهند قانون را اجرایی کنند.

یکی از حاضران در این تجمع گفت: ما بازنشستگان بانک‌ها در سنین سالخوردگی دچار مشکلات بسیاری هستیم که پیگیری افزایش مستمری‌ها به این مشکلات اضافه شده است. شرایط به گونه‌ای است که با مستمری یک میلیون و خورده‌ای امور اتمان نمی‌گذرد و باید مسئولان فکری به حال ما کنند.

■ ■ ■

مدیر کل تامین اجتماعی غرب تهران خبر داد:

اعطای تسهیلات ویژه به کارگاه‌های بحران‌زده

مدیر کل تامین اجتماعی غرب تهران گفت: به منظور رفع دغدغه خاطر از نیروی کار و حمایت از خانواده و تأمین معاش آنها طرح بیمه‌زنان خانه‌دار مطرح و اجرایی شد و با توجه به اینکه دغدغه خاص زنان تربیت نسل آینده است، اجرای این طرح می‌تواند تا حدودی نسبت به رفع این دغدغه موثر باشد.

ناهید حیدری با اشاره به اینکه بیمه زنان خانه‌دار از سال ۸۷ اجرایی شده، اظهار داشت: از آن زمان تاکنون تعداد زیادی از زنان خانه‌دار تحت حمایت بیمه تأمین اجتماعی قرار گرفته‌اند طوری که در حال حاضر ۱۵۲ هزار نفر تحت پوشش هستند که ۴۰ هزار نفر آنها در تهران هستند.

مدیر کل تامین اجتماعی غرب تهران در ادامه افزود: آن دسته از کارفرمایی که خارج از اختیار و به دلیل مشکلات و افزایش نرخ ارز دچار بحران شده‌اند و توانسته‌اند از تاریخ بحران در یک بازه زمانی ۱۸ ماهه چهار ماه از حق بیمه خود را پرداخت کنند، می‌توانند از تقسیط بدهی و بخشودگی جرایم بهره‌مند شوند و با سازوکاری که سازمان برای آنها در نظر گرفته یک تنفسی به آنها داده می‌شود تا پس از گذران بحران مجددا نسبت به پرداخت به موقع بیمه خود اقدام کنند.

وی با اشاره به اینکه در سال جاری حدود ۱۲ هزار درخواست بخشودگی جرایم گرفتیم، گفت: از این تعداد ۹۰۰ میلیارد ریال جریمه آنها بوده است و تاکنون ۶ هزار و ۲۶۸ درخواست به شعب ارسال شده و در مرحله بررسی هستند.

مدیر کل تامین اجتماعی غرب تهران تأکید کرد: در صورتی که طی یک سال بدهی خود را قسط‌بندی کنند، می‌توانند از صددرد بخشودگی بهره‌مند شوند و چنانچه طی ۱۸ ماه بدهی خود را قسط‌بندی کنند، از ۸۵ درصد معافیت جرایم و با تقسیط ۳۶ ماهه از ۵۰ درصد جرایم معاف می‌شوند.

وی گفت: درخواست این افراد در کمیته‌ای بررسی می‌شود و با ارائه مستندات وقوع بحران، مجوز استفاده از بخشودگی جرایم صادر می‌شود. حیدری با اشاره به اینکه در حال حاضر ۱۲۰ هزار کارگاه تحت پوشش تامین اجتماعی غرب هستند، گفت: از طریق برگزاری کمیته‌های تخصصی در شورای تأمین استان و استانداری به کارگاه‌های بحران‌زده در نحوه پرداخت حق بیمه کمک می‌کنیم و همچنین در بازنشسته شدن نیروهای آنها اقدام خواهیم کرد.

ایران رکورددار خصوصی سازی در آموزش شد

چرایی نبود «دولت رفاه» در ایران

نسرین هزاره مقدم

«دولت رفاه» ایده‌ای است که از جهان غرب به تمام دنیا تسری پیدا کرده اما هیچ‌گاه در هیچ کجای جهان پیرامونی و در حال توسعه، دولت‌ها نتوانسته‌اند به‌طور کامل از حقوق شهروندی مردمان خود که یکی از مهم‌ترین آنها «رفاه حداقلی» ست، دفاع کنند.

ریشه‌های «دولت رفاه» را باید در برنامه‌های بیمه همگانی بیسمارک در دهه ۸۰ قرن نوزدهم میلادی جست‌وجو کرد. براساس برنامه رفاه اجتماعی بیسمارک، کارگران شاغل در کارگاه‌های صنعتی در مقابل بیماری، تصادف، از کارافتادگی و کهولت بیمه می‌شدند اما گسترش آید رفاه به جهان بحران‌زده جنگ جهانی دوم و بعد از آن بازمی‌گردد. دولت‌های اسکاندیناوی را پایه‌گذار دولت‌های رفاه به معنای امروزی می‌دانند.

در دولت‌های رفاه، حداقل معیشت، درمان و آموزش همه شهروندان، فارغ از کار و دستمزد آنها تأمین می‌شود. در این دولت‌ها، بیکارانی که قادر به کار کردن هستند ولی نخواست‌ه بیکار شده‌اند و همه افرادی که به دلایلی از قبیل بیماری، مشکلات جسمی و ذهنی یا از کارافتادگی، قادر به دخالت در چرخه تولید نیستند، از حداقل‌های زندگی و رفاهی بهره‌مندی شوند. میزان پرداخت‌های پایه در کشورهای مختلف متفاوت است. برای نمونه در آلمان امروز، سطح پایه پرداخت‌های رفاهی و حمایتی، ۶۰ درصد میانگین درآمد ناخالص ملی است. به عبارتی هیچ خانواده‌ای در آلمان کمتر از ۶۰ درصد میانگین درآمد عمومی، درآمد ندارد. علاوه بر این، در آلمان میزان پرداخت بیمه بیکاری و پرداختی‌های آنچه به عنوان «طرح‌ها تس» شناخته می‌شود، با تعداد افراد خانوار نسبت مستقیم دارد.

خبر

یک نماینده مجلس خبر داد:

پیشنهاد برگزاری نشست غیر علنی برای بررسی وضعیت معیشت کارگران

عضو فراکسیون کارگری مجلس، از تلاش حامیان کارگران در مجلس برای ارائه پیشنهادی به منظور برگزاری نشست غیر علنی در صحن مجلس برای بررسی وضعیت معیشت کارگران خبر داد.

زهراساعی در گفت‌وگو با خبرگزاری خانه ملت، در مورد نتیجه بررسی وضعیت معیشت کارگران در شورای عالی کار گفت: مشکلی که در شرایط کنونی مطرح است وضعیت حقوق و دستمزد کارگران با وجود نوسانات بازار در کشور است که قدرت خرید آنها را به یک سوم کاهش داده است، بنابراین

برای هر فرزند جدید به خانواده فرد بیکار، ماهانه بیش از ۳۰۰ یورو اضافه پرداخت می‌شود. مصاف بر اینکه در کشوری مانند آلمان که گرچه دولت رفاه تقریباً قدرتمندی دارد، براساس بنیان‌های «اقتصاد بازار» اداره می‌شود، همه مردم حق آموزش و درمان رایگان دارند.

در ایران، اصول قانون اساسی تا حد قابل قبولی با الزامات دولت رفاه تطابق دارند. اصول ۲۹، ۳۰ و ۴۳ تبیلر بخشی از «حقوق رفاهی» مردم هستند؛ حق آموزش رایگان تا پایان دوره متوسطه، حق برخورداری از خدمات درمانی، حق داشتن مسکن و سرپناه، برخورداری از

بیمه‌همگانی و داشتن اشتغال شایسته. منتها پایه‌گذاری دولت رفاه و بهره‌مندی مردم از حقوق رفاهی در تمام دهه‌های گذشته، در حد الزامات نه‌چندان الزام‌آور قانون اساسی باقی مانده‌اند و هرگز اجرایی نشده‌اند. لاقول در دولت‌های تبدیلی پس از جنگ هیچ خبری از ارائه خدمات رفاهی به مردم نبوده است، آموزش و درمان، «کالایی» شده است، سطح خدمات حمایتی بیمه‌ها تقلیل یافته و به دلیل تعددگریزی دولت‌ها، صندوق‌های بازنشستگی به خصوص صندوق تأمین اجتماعی، در آستانه بحران قرار گرفته‌اند. نرخ بیکاری بالا رفته و خدمات بیمه بیکاری به‌حدی کم است که حتی مخارج خوراک یک نفر را به سختی تأمین می‌کند. به فرزندان خانواده‌های فرو دست نیز هیچ «حقی» تعلق نمی‌گیرد و دقیقاً به همین دلیل است که روزبه‌روز نرخ «بازماندگی از تحصیل» افزایش می‌یابد.

حقوق مردم در قانون اساسی را پایمال کردند

عدم تمکین به قانون اساسی و ارائه ندادن خدمات رفاهی به مردم، همواره با توجیهات و بهانه‌های مختلف همراه بوده است. در دولت سازندگی به نام اشتغال‌زایی و تحکیم بنیان‌های اقتصاد

اخیراً بانک جهانی گزارشی در ارتباط با مقایسه روند خصوصی سازی آموزش در کشورهای جهان منتشر کرده است. در این گزارش که خصوصی سازی مدارس متوسطه بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۷، نشان می‌دهد، کشور ما رکورددار است

مرکزی برای پنج ماهه نخست امسال بیانداریم. براساس این گزارش، منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای حدود ۵۴ هزار میلیارد تومان بوده که سهم فروش نفت از آن نزدیک به ۴۴ هزار میلیارد تومان است. در این مدت منابع حاصل از فروش نفت و فراورده‌های نفتی حدود ۶۱ درصد، رشد داشته است. براساس همین گزارش رسمی، حجم صادرات غیر نفتی ایران در پنج ماهه نخست امسال، به ۴۶ میلیون و ۲۹۶ هزار تن رسیده که ارزش آن رقمی برابر ۱۹ میلیارد و ۳۱۸ میلیون دلار محاسبه می‌شود. این میزان در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته از لحاظ ارزش دلاری ۱۳٫۷ درصد افزایش نشان می‌دهد. البته مشخص نیست سهم دولت از این صادرات غیر نفتی چقدر است اما در مورد درآمد‌های حاصل از فروش نفت، می‌توان با قاطعیت ادعا کرد که همه این پول، متعلق به دولت است.

می‌توان ادعا کرد که دولت «پولدار» است

براساس همین اعداد و ارقامی که در گزارش رسمی بانک مرکزی آمده، می‌توان قاطعانه ادعا کرد که دولت «پولدار» است و در این شرایط می‌تواند بیش از ۵ درصد میانگین جهانی، خرج

خدمات رفاهی کند. در شرایطی که نرخ تورم سرسام‌آور، بنیه اقتصادی مردم را به زیر صفر رسانده و به گفته اقتصاددانان، «فروپاشی اجتماعی» نزدیک است، چرا دولت نباید خدمات اساسی تصریح شده در قانون اساسی را به مردم مستاصل و ناامید عرضه کند؟

آمارهای مربوط به تورم وحشتناک است. براساس گزارش صندوق بین‌المللی پول، تورم ایران در سال ۲۰۱۸ چیزی حدود ۳۰ درصد است و براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، نرخ تورم، یک پنجم نرخ افزایش ارزش پول، یعنی چیزی بین ۳۰ تا ۶۰ درصد. از طرف دیگر آمارهای مربوط به ورشکستگی صنایع و بیکاری کارگران نیز به غایت وحشتناک است. تنها در پنج ماهه نخست امسال در یک استان صنعتی کشور (قزوین) ۵۰۰ نفر بیکار شده‌اند. در این شرایط که هم بحران به معنای واقعی کلمه خودش را نشان داده و هم دولت نقدینگی مورد نیاز را دارد، هیچ راهی به جز بازگشت به قانون اساسی و ارائه خدمات رفاهی در زمینه مسکن، بهداشت، آموزش و بیمه‌های اجتماعی، به مقصود نمی‌رسد.

رضا مسلمی، فعال صنفی معلمان، افزایش تقریباً ۳۰ درصدی منابع ریالی دولت را اگر قرار باشد در بر همین پاشنه بچرخد، برای مردم علی‌السه می‌داند و معتقد است: «اگر دولت نخواهد این پول‌ها را خرج مردم کند، همین سرمایه ملی می‌تواند بستری شود برای رانت و رانت‌خواری».

انتفاعی‌ترین آموزش و پرورش جهان شده‌ایم

او به گزارش جدید بانک جهانی در رابطه با رکورد بار بودن ایران در آموزش و پرورش خصوصی اشاره می‌کند و می‌گوید: «رکورد زدیم. پولی‌ترین آموزش و پرورش جهان شدیم یعنی دست کشورهای نئولیبرالی جهان را ما از پشت بسته‌ایم؛ ما که طبق اصل ۳۰ قانون اساسی باید به همه دانش‌آموزان آموزش رایگان ارائه دهیم و از آن طرف براساس اصل ۴۴ قانون اساسی، آموزش و پرورش مان به عنوان یک «نهاد حاکمیتی» از برون‌سپاری مستثنی‌ست، ما که قانون اساسی‌مان، مدافع حقوق مردم است.»

اشاره مسلمی به گزارشی ست که اخیراً بانک جهانی در ارتباط با مقایسه

روند خصوصی سازی آموزش در کشورهای جهان منتشر کرده است. در این گزارش که خصوصی سازی مدارس متوسطه بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۷ را نشان می‌دهد، کشور ما رکورددار به نسبت سایر کشورها نشان دهنده‌عزم جدی مسئولان برای کالایی کردن آموزش است. براساس این گزارش، نرخ دانش‌آموزان دوره متوسطه مدارس غیردولتی در کشور مان ظرف ۱۹ سال به ۱۵ درصد رسیده، یعنی امروز

آمارهای مربوط به تورم وحشتناک است. براساس گزارش صندوق بین‌المللی پول، تورم ایران در سال ۲۰۱۸ چیزی حدود ۳۰ درصد است و براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، نرخ تورم، یک پنجم نرخ افزایش ارزش پول، یعنی چیزی بین ۳۰ تا ۶۰ درصد

۱۵ درصد دانش‌آموزان در مدارس خصوصی تحصیل می‌کنند. مسلمی، این رشد شدید خصوصی سازی را کنار سرانه دانش آموزی پایین می‌گذارد و می‌گوید: «وقتی سرانه دانش آموزی در ایران فقط ۵٫۷۹ دلار یعنی حدود ۶ درصد میانگین جهانی ست، دولت نمی‌تواند ادعا کند که برای ارائه خدمات آموزشی رایگان تلاش کافی کرده است.»

دولت سرانه دانش آموزی را به درصد جهانی نزدیک کند

این فعال صنفی معلمان معتقد است که اگر دولت بخشی از درآمد افزایش یافته صادرات را یا به عبارتی بخشی از همان ۴۴ هزار میلیارد تومان را صرف آموزش رایگان کند، می‌تواند سرانه دانش آموزی را ارتقا دهد یا حداقل این عدد را به ۱۰ درصد جهانی نزدیک کند.

اگر دولت بخواهد، می‌تواند، حتماً «می‌تواند» اما ناصر آقاجری معتقد است «نئولیبرال بودن» آن هم از نوع مافیایی آن، اجازه نمی‌دهد چیزی به مردم برسد. به گفته او، دولت اقدامات بسیاری برای بهبود معیشت و رفاه مردم می‌تواند انجام دهد اما متاسفانه «سیستم توزیع» در کشور مامعوب است.

آقاجری ادامه می‌دهد: «این سیستم توزیع معیوب، همواره به دنبال انباشت سرمایه‌های غیرمولد در دستان یک عده خاص است و در نهایت، پولی برای ارائه خدمات رفاهی نمی‌ماند. چاره فقط مستثنی‌ست، ما که قانون اساسی‌ست، این بازگشت باید هرچه سریع‌تر با شتاب بسیار اجرایی شود قبل از آنکه دیر شود».

در شرایطی که دولت، منابع مالی غنی برای ارائه خدمات رفاهی در اختیار دارد، بهترین کاری که می‌تواند انجام دهد، تخصیص این منابع به «حقوق مردم» است. تأمین بهداشت و آموزش رایگان و پرداخت بدهی‌های صندوق‌های بازنشستگی، جدی مسئولان برای کالایی کردن آموزش است. براساس این گزارش، نرخ دانش‌آموزان دوره متوسطه مدارس غیردولتی در کشور مان ظرف ۱۹ سال به ۱۵ درصد رسیده، یعنی امروز

معیشت کارگران را نیز به رئیس مجلس پیشنهاد دهیم تا بتوان گامی اساسی در جهت رفع مشکلات این قشر برداشت.

کرد: موضوع دیگری در این نشست مطرح شد مبنی بر اینکه برگزاری نشست غیر علنی صحن مجلس به منظور بررسی وضعیت